

UZASADNIENIE

Powód M. O. wniósł w pozwie o zasądzenie od pozwanego B. O. na jego rzecz alimentów w kwocie 800 zł miesięcznie poczynając od stycznia 2016 roku.

W uzasadnieniu podał, że pozwany jest jego ojcem. Powód uczy się w szkole średniej i nie ma możliwości samodzielnego utrzymania się, natomiast pozwany nie łoży na jego utrzymanie. Powód przedstawił również w uzasadnieniu pozwu swoje potrzeby podając, że kupuje bilet miesięczny za kwotę 44 zł, 50 zł miesięcznie płaci za telefon komórkowy. Za podręczniki do szkoły zapłacił 400 zł, składka na ubezpieczenie wynosi 30 zł. Koniecznym jest również zakup nowego obuwia sportowego. M. O. wskazał również, że mieszka z matką i dwoma młodszymi braćmi. Na rzecz każdego z nich pozwany przekazuje alimenty w kwocie po 700 zł miesięcznie.

Odnosnie sytuacji majątkowej pozwanego powód podał, że jest ona korzystna. Pozwany prowadzi firmę budowlaną, wykonuje również zlecenia za granicą.

Swoje żądanie powód podtrzymał na rozprawie, na której podał dodatkowo, że pozwany nie przyczynił się do jego utrzymania i wychowania ani poprzez świadczenia finansowe ani poprzez osobiste starania. Obowiązki w tym zakresie wypełnia matka powoda. Sam powód natomiast z uwagi na to, że się uczy, nie może pracować i utrzymywać się samodzielnie.

W odpowiedzi na pozew pozwany uznał powództwo do kwoty 400 zł miesięcznie.

Uzasadniając swoje stanowisko w sprawie pozwany podał, że nie kwestionuje wymienionych w pozwie stałych kosztów utrzymania powoda, natomiast zakwestionował wysokość wydatków związanych z zakupem odzieży czy obuwia. Pozwany zakwestionował również twierdzenia powoda, że nie łoży na utrzymanie wymienionego. Wskazał, że z matką powoda uzgodnił w sprawie o rozwód, że będzie na utrzymanie dzieci przekazywał kwotę 1400 zł miesięcznie i z obowiązku tego się wywiązuje. Jedyne z przyczyn formalnych, ze względu na to, że powód ukończył 18 lat, ugoda ta nie obejmuje wymienionego.

Odnosnie swoich możliwości zarobkowych pozwany podał, że prowadzona przez niego działalność gospodarcza przynosi obecnie dochód w wysokości około 2300 zł miesięcznie.

Na rozprawie pozwany podtrzymując swoje stanowisko podał, że przez 18 lat uczestniczył w wychowaniu syna i utrzymywał go. Nadal również jest zainteresowany jego sytuacją, natomiast to powód unika kontaktu z nim. Pozwany podniósł również, że powód nie zwracał się do niego o pomoc w sfinansowaniu dodatkowych potrzeb, jakie pojawiły się w związku z tym, że uczy się obecnie w ostatniej klasie szkoły średniej.

Sąd ustalił co następuje:

Powód M. O. jest synem pozwanego B. O. ze związku małżeńskiego. Między rodzicami powoda toczy się obecnie postępowanie o rozwód.

(dowód: odpis skrócony aktu urodzenia- k. 10, dokumenty z akt VI RC 539/16 Sądu Okręgowego w Olsztynie)

M. O. mieszka obecnie z matką i młodszym rodzeństwem. Matka powoda pracuje na podstawie umowy o pracę i zarabia około 2800 zł miesięcznie. Na małoletnich synów otrzymuje z tytułu zabezpieczenia udzielonego w sprawie o rozwód kwotę po 700 zł miesięcznie na rzecz każdego z nich.

Żona pozwanego zajmuje razem z dziećmi mieszkanie w O.. Ponośi za nie opłaty w wysokości około 700 zł łącznie miesięcznie.

M. O. nie leczy się na choroby przewlekłe, nie przyjmuje stałych leków, nie nosi okularów. Nosi ruchomy aparat ortodontyczny. Wizyty kontrolne u ortodonta odbywają się co pół roku. Wizyta kosztuje 100 zł.

Powód uczy się w Technikum Budowlanym w O., w klasie maturalnej. Nie uczestniczy w dodatkowych płatnych zajęciach. Na terenie O. powód korzysta z komunikacji miejskiej. Bilet miesięczny kosztuje 44 zł.

(dowód: odpis postanowienia z dnia 09.0.2016r. w sprawie VI RC 539/16- k. 6, zaświadczenie ze szkoły- k. 9,62, opinia ze szkoły- k. 61, kserokopia karty miejskiej- k. 63; przesłuchanie powoda M. O.- k. 80v-81)

Pozwany B. O. prowadzi działalność gospodarczą, świadczy usługi budowlane. Z tego tytułu wymieniony uzyskuje dochody w wysokości około 2500 zł miesięcznie. Za rok 2016 pozwany uzyskał przychody w wysokości 74489,36 zł. Z podatku wymieniony rozlicza się w formie zryczałtowanej.

Pozwany posiada samochód V. (...) z 1998 roku. Jest również współwłaścicielem nieruchomości gruntowych o przeznaczeniu budowlanym- działki o powierzchni 1250 m² położonej w R. oraz działki w Ł. o powierzchni 1000 m². B. O. spłaca dwa kredyty zaciągnięte w związku z prowadzoną działalnością- kredyt w wysokości 10 tysięcy złotych, który spłaca w ratach po 300 zł miesięcznie oraz kredyt obrotowy w łącznej wysokości 50 tysięcy złotych.

Pozwany mieszka obecnie ze swoją partnerką w należącym do niej mieszkaniu. Partnerka pozwanego pracuje i zarabia około 3000 zł miesięcznie. Pozwany ponosi połowę opłat związanych z utrzymaniem mieszkania tj. kwotę około 300 zł miesięcznie.

Obecnie pozwany B. O. dwa razy w miesiącu korzysta z rehabilitacji, za którą płaci po 80 zł.

(dowód: wydruk z Centralnej Ewidencji Działalności Gospodarczej- k. 18, zeznanie o wysokości przychodu- k.19-22, ewidencja przychodów- k. 23, rejestr nabyć VAT- k. 24-32; przesłuchanie pozwanego B. O.- k. 81)

Strony pozostają w konflikcie, nie utrzymują ze sobą kontaktów. Obecnie pozwany nie przekazuje na rzecz syna okolicznościowych prezentów. Do czasu udzielenia zabezpieczenia w niniejszej sprawie nie czynił również na rzecz powoda świadczeń finansowych.

(bezsporne)

Sąd zważył co następuje:

Ustalony wyżej stan faktyczny pozostawał między stronami bezsporny. W zakresie objętym powyższymi ustaleniami strony nie kwestionowały wzajemnie swoich twierdzeń, a ich wyjaśnienia dotyczące potrzeb powoda i możliwości zarobkowych pozwanego oraz jego sytuacji majątkowej znalazły potwierdzenie w zgromadzonych w aktach dokumentach.

Również samo roszczenie powoda nie było kwestionowane co do zasady. Pozwany B. O. uznał żądanie. Kwestią sporną pozostawała natomiast wysokość alimentów.

Zgodnie z art. 135 § 1 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Przez usprawiedliwione potrzeby osoby uprawnionej do alimentacji należy rozumieć te potrzeby, których zaspokojenie „zapewni uprawnionemu odpowiedni do jego wieku i uzdolnień, prawidłowy rozwój fizyczny i duchowy”. Wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie albo wobec osoby niepełnosprawnej może również polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego.

W niniejszej sprawie bezspornym jest, że obecnie pozwany B. O. nie czyni jakichkolwiek osobistych starań o wychowanie i utrzymanie powoda, który z racji kontynuowania nauki w systemie stacjonarnym i brak jakiegokolwiek

majątku nie ma możliwości samodzielnego utrzymania. Okoliczność ta zdaniem Sądu winna mieć wpływ na zakres świadczenia finansowego.

Jak wskazano we wstępnej części uzasadnienia, powód domagał się zasądzenia od pozwanego na jego rzecz alimentów w kwocie 800 zł miesięcznie, natomiast pozwany uznał roszczenie do kwoty 400 zł miesięcznie podając, że nie jest w stanie łożyć na utrzymanie syna więcej. Wymieniony podnosił przy tym, że w toku postępowania w sprawie o rozwód udzielono zabezpieczenia, zgodnie z którym został zobowiązany do łożenia na rzecz młodszych braci powoda kwot po 700 zł miesięcznie tytułem alimentów.

Zdaniem Sądu już tylko z powyższych względów stanowisko pozwanego B. O. nie zasługiwało na uwzględnienie. Analiza akt sprawy VI RC 539/16 Sądu Okręgowego w Olsztynie, w tym złożonego do akt porozumienia wychowawczego między rodzicami powoda wskazuje, że pozwany wyraził zgodę na to, aby na utrzymanie małoletnich synów przekazywać kwotę po 700 zł miesięcznie. Niezrozumiałym zatem jawi się stanowisko pozwanego, że na utrzymanie powoda wystarczająca jest kwota 400 zł miesięcznie. Zasady logiki i doświadczenia życiowego wskazują, że potrzeby powoda, który jest starszy od swoich braci, są odpowiednio większe. Tym samym nie mogą być niższe koszty związane z zaspokajaniem jego usprawiedliwionych potrzeb. Podkreślić należy, że obecnie, z uwagi na etap edukacji, po stronie powoda M. O. koszty te są zwiększone. Wymieniony uczy się bowiem w ostatniej klasie szkoły średniej i przygotowuje się do matury.

W ocenie Sądu w świetle zasad logiki i doświadczenia życiowego należało również odmówić wiary twierdzeniom pozwanego, że wyrażając zgodę na alimenty w kwocie po 700 zł miesięcznie na rzecz młodszych braci pozwanego (rodzicielski plan wychowawczy- k. 67), wymieniony pozostawał w przekonaniu, że łączna kwota 1400 zł miesięcznie dotyczyć będzie utrzymania wszystkich dzieci ze związku małżeńskiego. Twierdzenia pozwanego w tym zakresie pozostają w ewidentnej sprzeczności z treścią planu wychowawczego, z którego § 1 wynika w sposób nie budzący wątpliwości, że dotyczy on tylko małoletnich synów pozwanego. Twierdzenia pozwanego, że pozostawał w przekonaniu, iż plan dotyczy wszystkich dzieci i że wymieniony podpisując go zgodził się łożyć łącznie kwotę 1400 zł miesięcznie przeczą również dalsze zapisy dokumentu. W treści tego planu kwota 1400 zł miesięcznie w ogóle nie występuje, natomiast w § 5 „ojciec dziecka zobowiązuje się łożyć na utrzymanie każdego z dzieci alimenty w kwocie po 700 zł miesięcznie”.

Ze wskazanych wyżej względów Sąd, jak już wyżej wskazano, nie znalazł podstaw do tego, aby różnicować wysokość alimentów od pozwanego na niekorzyść powoda M. O.. Potrzeby wymienionego, z racji tego, że podobnie jak jego młodszy bracia, mieszka on razem z matką w wynajętym mieszkaniu, ponosi koszty związane z dojazdem do szkoły, a dodatkowo z leczeniem ortodontycznym i przygotowaniem do matury, nie odbiegają od potrzeb rodzeństwa powoda. Tym samym wysokość alimentów od pozwanego na rzecz powoda winna być co najmniej równa świadczeniom wymienionego na rzecz małoletnich dzieci. W przekonaniu Sądu mając na względzie wiek powoda, etap jego edukacji, a także dodatkowe okoliczności- brak kontaktów między stronami i brak jakichkolwiek świadczeń pozwanego na rzecz syna, kwota 700 zł miesięcznie jawi się jako adekwatna. Zważyć również należy, że pozwany co do zasady nie kwestionował w toku postępowania kosztów związanych z utrzymaniem syna.

Zdaniem Sądu kwota ta mieści się również w granicach możliwości zarobkowych pozwanego. Wymieniony, jak należy wnosić z treści złożonego do akt planu wychowawczego, liczył się z koniecznością ponoszenia kosztów związanych z utrzymaniem małoletnich dzieci w kwocie po 700 zł miesięcznie. Ze względów wskazanych już wyżej w uzasadnieniu Sąd stanął na stanowisku, że pozwany winien był się również liczyć z koniecznością ponoszenia kosztów związanych z utrzymaniem pełnoletniego powoda. Podkreślić również należy, że wbrew twierdzeniom pozwanego B. O., sytuacja majątkowa wymienionego jest korzystna. Wprawdzie dochody wymienionego wynoszą około 2500 zł miesięcznie, jednak, jak sam podał, w okresie wcześniejszym podejmował on również pracę za granicą. Nadto jest współwłaścicielem majątku o znacznej wartości. Nie bez znaczenia jest również fakt, że obecnie wymieniony prowadzi wspólne gospodarstwo domowe ze swoją pracującą partnerką. Z zasad doświadczenia życiowego wynika, że wpływa to na obniżenie kosztów, które są dzielone na dwie zarabiające osoby.

Zdaniem Sądu roszczenie powoda nie zasługiwało na uwzględnienie jedynie o tyle, że nie sposób przyjąć, aby matka wymienionego wypełniała swój obowiązek alimentacyjny wobec syna w całości poprzez czynienie osobistych starań o jego wychowanie i utrzymanie. Z wyjaśnień powoda wynika, że to on świadczy pomoc matce w opiece nad młodszym rodzeństwem. Jak podał podczas przesłuchania M. O., wyręczając rodziców odbiera z przedszkola najmłodszego brata i o ile pozwala na to jego rozkład zajęć, przygotowuje posiłki dla rodziny. W tym stanie rzeczy zdaniem Sądu zasadnym jest przyjęcie, że również matka powoda, która posiada stałe źródło utrzymania, winna czynić na rzecz syna świadczenia finansowe, przy czym z racji wspólnego zamieszkiwania i wypełniania wyłącznie przez nią obowiązków rodzicielskich, winny być one odpowiednio niższe od świadczeń pozwanego.

Zdaniem Sądu jednak przy uwzględnieniu odpowiednich nakładów finansowych ze strony matki, kwota 700 zł miesięcznie od pozwanego winna zabezpieczyć wszystkie usprawiedliwione potrzeby związane z jego wyżywieniem, zakupem odzieży, zabezpieczeniem potrzeb mieszkaniowych, leczeniem i edukacją.

Mając na względzie powołanej wyżej okoliczności Sąd na podstawie art. 133 § 1 krio i art. 135 § 1 krio zasądził od pozwanego B. O. na rzecz powoda kwotę po 700 zł miesięcznie tytułem alimentów i oddalił powództwo w pozostałym zakresie- pkt I i II wyroku.

W ocenie Sądu w realiach niniejszej sprawy brak było podstaw do uwzględnienia roszczenia powoda za okres sprzed wniesienia pozwu. Powód nie wykazał bowiem, aby za okres ten pozostały jakiegokolwiek nie zaspokojone potrzeby. Brak było również przeszkód po temu, aby wymieniony wcześniej niż we wrześniu 2016 roku wystąpił z żądaniem zasądzenia alimentów, jeżeli, jak podał, pozwany nie łożył na jego utrzymanie. Zgodnie z art. 137 § 2 krio, niezaspokojone potrzeby uprawnionego z czasu przed wniesieniem powództwa o alimenty sąd uwzględnia zasądzając odpowiednią sumę pieniężną. Natura prawna alimentów polega na dostarczeniu uprawnionemu na bieżąco środków utrzymania, zaś zgodnie z utrwalonym poglądem wyrażonym m.in. w uchwale Sądu Najwyższego z 28.9.1949 r. (C 389/49), żądanie dotyczące czasu minionego może mieć na względzie niezaspokojone potrzeby uprawnionego, wykonanie zobowiązań zaciągniętych przez niego dla zaspokojenia potrzeb, zaległości np. w opłatach za mieszkanie itp.

O kosztach procesu, z uwagi na nieznaczny zakres oddalonego roszczenia, Sąd orzekł na podstawie art. 100 kpc w zw. z § 2 pkt 5 i § 6a ust. 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. 2013, poz. 490)- pkt III wyroku, zaś o kosztach sądowych, od których powód był zwolniony z mocy ustawy, na podstawie art. 113 ust. 1 w zw. z art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. 2016, poz. 623)- pkt IV.

Na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 kpc wyrokowi w zakresie, w którym zasądzono alimenty, Sąd nadał z urzędu rygor natychmiastowej wykonalności- pkt V wyroku.

ZARZĄDZENIE

- 1) Odnotować
- 2) Odpis doręczyć pełnomocnikom stron
- 3) Z apelacją lub za 14 dni

O., 10.04.2017r.